

V4 vagyis a visegrádi országok hányatott sorsú Közép-Kelet Európája: a territoriális szűkítések burjánzásában egy speciális világlátás meghatározásának igénye sejlik fel.

Sokak számára az európai fotográfia azonos a nyugat-európaival. Bizonyíthatóan az onnan induló trendeket évtizedes késéssel visszhangozza régióink művészete, de ugyan ki követi le az innen kiinduló hullámok útját a Nyugat felé?

Második alkalommal gyűjtjük össze a visegrádi országok meghatározó fotográfiai képzéseiben frissen végzetek legjobb munkáit, mert érezzük, hogy a birodalmak ütközőjére ültetett kulturális hagyomány és közös terhet cipelő történetünk, jellegzetes visszatérő témákban felismerhető, eredeti karaktert kölcsönöznek művészetünknek.

A vizsgálat tárgya több, mint a Csehország, Szlovákia, Lengyelország, Magyarország és az ideai vendégország, Szerbia fotóművészeti képzések eredményeinek összevetése, hanem egyúttal annak megfogalmazására teszünk itt kísérletet, hogy a nemzetközi hatásoknak minden korábbinál jobban kitett fiatal művészgeneráció számára mit jelent ez a közép-kelet-európaiság. Ha sikerül erre tisztán, és nem a "nyugathoz" viszonyítva, rátekinteni, eséllyel pályázik e periféria a centrum szerepére.

Unalomig hivatkozunk a visegrádi régióból világba szóratott alkotókra, akik az elmúlt évszázadban saját képükre formálták a fotográfia történetét: helyettük nézzünk végre azokra, akik a következő száz évet fogják formálni.

Kudász Gábor Arion, fotóművész, egyetemi docens, a NEW VISEGRAD PHOTOGRAPHY kiállítás kurátora